

vedstaden kan finde Sted, at disse Betingelser ere retfærdige og billige, og jeg troer derfor ikke, at man vil kunne give Cierne Medhold, naar de i saa Henseende ville opstille andre og større Fordringer end dem, der, som det synes mig, med megen Smødekommen ere indrømmede dem fra Regjeringens Side.

Simony: Jeg troer ikke, at jeg ved mine tidligere Ytringer har udtalt ganske udtrykkeligt, at jeg fandt, at Udkastets Bestemmelser i de Paragrapher, der ere under Forhandling, vare stridende mod Grundloven. Jeg har sagt, at Sagen stillede sig tvivlsom, og at jeg for mit Vedkommende ikke vil være utilbøielig til for en vis Deel at antage denne Mening. Sagen har altsaa for mig stillet sig tvivlsom ligeoverfor Grundlovens § 87, men jeg har, som sagt, ikke troet paa Grund deraf at burde stille noget Endringsforslag til Loven. Tøvrigt har jeg ved de Bemærkninger, jeg har gjort, opfyldt den Anmodning, som er stillet til mig, at henlede Thingets Opmærksomhed paa det omhandlede Andragende, der saaledes herved er kommen under Omtale, og til disse Bemærkninger skal jeg saaledes indskrænke mig.

Formanden: Jeg maa bemærke, at deraf, at jeg lader Paragrapherne komme til Afstemning, vil det jo være klart, at Formanden ikke har meent, at Grundloven var tilfidesat ved Udkastets Bestemmelser.

Da Ingen videre begjærede Ordet, afstemtes

Lovudkastets § 1 (see Anhang A. Sp. 1133—35) og vedtoges med 28 Stemmer mod 2;

Ved denne Afstemning ansaaes ifølge Formandens Bemærkning ved Forhandlingens Begyndelse §§ 2 og 3 for vedtagne uden Afstemning.

Derefter fattes Lovudkastets øvrige Paragrapher, §§ 4—9 inclusive, med de til § 4 og § 9 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Med Hensyn til Endringsforslagene vil der ikke være Anledning for mig til at sige synderligt til de saa Ord, der allerede findes i Betænkningen. Den første Endring angaaer § 4 og indeholder deels en saa overordentlig simpel Tydeliggjørelse, af hvad der maatte forudsættes at være Paragraphens Mening, at jeg ikke troer, at der vil være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa den, deels en nærmere Bestemmelse med Hensyn til Afstaaelsestiden og det Varsel, der skal gives, for at Afstaaelse virkelig skal finde Sted. Denne sidste Bestemmelse er ganske affattet i Henhold til hvad der alt ved Sagens 1ste Behandling uimodfagt her i Thinget blev gjort gjældende. Endringsforslaget til § 9 turde maastee være noget mere betydende og vil sees i Grunden at være sammensat af to Dele, idet hele § 9 under Tet er foreslaaet at skulle gives en ny Affattelse. Den ene Deel af Forslaget gaaer ud paa, at det Tidsrum, i hvilket Sagen skal holdes svævende, det vil sige den Tidsgraendse, der skal fastsættes, for at den tilsvarende almindelige Lov, der er en Betingelse for, at den nærværende Lov kan træde i Kraft, kun skal være ubstødt af Monarchiets Lovgivningsmagt — at dette Tidsrum nedsettes fra 10 til 5 Aar.